

УДК 330.341.1

JEL classification: O31, P28

Людмила УЛЬЯНОВА

кандидат економічних наук, доцент,
доцент,
кафедра міжнародної економіки і світових
фінансів,
Дніпровський національний університет
імені Олеся Гончара, Україна
E-mail: ulyanova-ua@rambler.ru
ORCID ID: 0000-0002-3082-4831
Researcher ID: U-8263-2017

Юлія ЧАЙКА

кандидат економічних наук, доцент,
доцент,
кафедра міжнародної економіки і світових
фінансів,
Дніпровський національний університет
імені Олеся Гончара, Україна
E-mail: y.n.chayka@gmail.com
ORCID ID: 0000-0001-9971-473X
Researcher ID: T-6860-2017

© Людмила Ульянова, Юлія Чайка, 2021

Отримано: 24.01.2021 р.
Прорецензовано: 12.02.2021 р.
Рекомендовано до друку: 24.02.2021 р.
Опубліковано: 24.02.2021 р.

Ця стаття розповсюджується на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0, яка дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії, за умови правильного цитування оригінальної роботи.

Людмила Ульянова (Україна)
Юлія Чайка (Україна)

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

АНОТАЦІЯ

Вступ. На сьогоднішній день інновації не отримали суттєвого впливу на українську економіку, і, в той же час, загальна макроекономічна ситуація не сприяє активізації інноваційної діяльності у підприємницькому середовищі. За умов, що склалися Україна вимушена використовувати та позичати технології виробництва та управління у провідних країн, наздоганяти їх у технологічному, інноваційному та технічному розвитку. В зв'язку з цим, країні потрібно зосередити увагу на постійному впровадженні інновацій як пріоритетному напрямі стратегії сталого розвитку країни.

Мета роботи полягає в розгляді взаємозв'язку та взаємозалежності інноваційної діяльності та сталого розвитку, визначенні впливу інновацій на економічну, соціальну та екологічну складові розвитку. Увагу приділено виявленню особливостей інноваційної діяльності в Україні на основі аналізу показників Індексу глобальних інновацій, питомої ваги підприємств, що впроваджують інновації та обсягів реалізованої інноваційної промислової продукції.

Метод (методологія). Використано системний підхід, методи аналізу та синтезу при виявленні впливу інноваційної діяльності на складові сталого розвитку. Застосовано історичний та статистичний методи при аналізі особливостей інноваційної діяльності в Україні.

Результати. Інноваційні процеси та інноваційна діяльність впливають на економічну, соціальну та екологічну складові сталого розвитку. Вплив на економічну складову призведе до зниження собівартості продукції, підвищення продуктивності праці, рентабельності підприємств і збільшення їх прибутків, покращення якості продукції, створення нових галузей економіки, зростання ВВП та підвищення конкурентоспроможності країни, поповнення бюджету, зростання частки інноваційної продукції взагалі і в експорті країни зокрема. Вплив на соціальну складову проявиться в кращому задоволенні потреб суспільства, підвищенні тривалості, якості і рівня життя, покращення якості освіти населення. Зміни екологічної складової відбудуться під впливом інновацій у вигляді збереження природних ресурсів і зменшення викидів в навколишнє середовище. Аналіз особливостей інноваційної діяльності в Україні показав, що інновації в Україні розвинуті недостатньо і їх необхідно активізувати для побудови сталого розвитку. Отримані результати можуть використовуватися при розробці стратегії сталого розвитку України та проведенні політики впровадження її у економічне життя.

Ульянова Л., Чайка Ю. Інноваційні аспекти сталого розвитку економіки України. *Економічний аналіз*. 2021. Том 31. № 1. С. 218-226.

DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2021.01.218>

Ключові слова: інноваційна діяльність; інноваційний процес; інновація; сталий розвиток економіки; економічна, соціальна, екологічна складові сталого розвитку; Глобальний індекс інновацій.

UDC 330.341.1

Ludmila Ulyanova (Ukraine)
Yuliia Chaika (Ukraine)

JEL classification: O31, P28

Ludmila ULYANOVA

*PhD in Economics, Associate Professor,
Associate Professor,
Department of International Economics and
Global Finance,
Oles Honchar Dnipro National University, Ukraine*
E-mail: ulyanova-ua@rambler.ru
ORCID ID: 0000-0002-3082-4831
Researcher ID: U-8263-2017

Yuliia CHAIKA

*PhD in Economics, Associate Professor,
Associate Professor,
Department of International Economics and
Global Finance,
Oles Honchar Dnipro National University, Ukraine*
E-mail: y.n.chayka@gmail.com
ORCID ID: 0000-0001-9971-473X
Researcher ID: T-6860-2017

© Ludmila Ulyanova, Yuliia Chaika, 2021

Received: 24.01.2021
Revised: 12.02.2021
Accepted: 24.02.2021
Online publication date: 24.02.2021

This is an Open Access article, distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 license, which permits unrestricted re-use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

INNOVATIVE ASPECTS OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE ECONOMY OF UKRAINE

ABSTRACT

Introduction. To date, innovations have not had a significant impact on the Ukrainian economy, and at the same time the general macroeconomic situation does not contribute to the intensification of innovation in the business environment. Under the current conditions, Ukraine is forced to use and borrow production and management technologies from leading countries, to catch up with them in technological, innovative and technical development. In this regard, the country needs to focus on the continuous implementation of innovation as a priority of the country's sustainable development strategy.

Purpose of the work is to consider the relationship and interdependence of innovation and sustainable development, to determine the impact of innovation on the economic, social and environmental components of development. Considerable attention is paid to identifying the features of innovation in Ukraine based on the analysis of the Global Innovation Index, the share of enterprises implementing innovations and the volume of sold innovative industrial products.

Method (methodology). A systematic approach, methods of analysis and synthesis are used to identify the impact of innovation on the components of sustainable development. Historical and statistical methods are used in the analysis of the peculiarities of innovation in Ukraine.

Results. Innovation processes and innovation activities affect the economic, social and environmental components of sustainable development. Impact on the economic component will reduce production costs, increase productivity, profitability and increase profits, improve product quality, create new sectors of the economy, increase GDP and increase the country's competitiveness, replenish the budget, increase the share of innovative products in general and in exports in particular. The impact on the social component will be manifested in better meeting the needs of society, improving the duration, quality and standard of living, improving the quality of education. Changes in the environmental component will take place under the influence of innovations in the form of conservation of natural resources and reduction of emissions into the environment. The analysis of the peculiarities of innovation activity in Ukraine showed that innovations in Ukraine are underdeveloped and need to be intensified to build sustainable development. The obtained results can be used in the development of a strategy for sustainable development of Ukraine and the implementation of its policy in economic life.

Ulyanova, L., & Chaika, Y. (2021). Innovative aspects of sustainable development of Ukraine's economy. *Economic analysis*, 31 (1), 218-226.

DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2021.01.218>

Keywords: innovative activity; innovation process; innovation; sustainable economic development; economic, social, environmental components of sustainable development; Global Innovation Index.

Вступ

Економіці України притаманні ресурсо- та енергоємні технології, сировинна орієнтація експорту, неефективне та екологічно небезпечне виробництво, низький рівень та якість життя населення. Вирішення цих проблем стає можливим завдяки реалізації Стратегії сталого розвитку. Одним з основних факторів досягнення сталого розвитку, що впливає на підвищення соціальної, економічної та екологічної стабільності країни є інноваційна діяльність. У зв'язку з чим, необхідність переходу на інноваційний шлях розвитку є однією з стратегічних задач України.

Проблеми сталого розвитку та розвитку інноваційної діяльності широко, однак відокремлено досліджуються в сучасній вітчизняній літературі. Проблема сталого розвитку присвячено роботи Бурик З. М. [1], Дяченко В. С. [2], Жукова С. А. [3], Захарченко О. В. [4], авторського колективу під керівництвом Згуровського М. З. [5]. Аспекти інноваційної діяльності в Україні охарактеризовані в роботах Макаренко С. М. [6], Петренко Л. А. [7], Сердюкової О. Є. [8], Федоренко В. Г. [9], Юринця З. В. [10]. На нашу думку, зазначені проблеми потрібно розглядати у взаємозв'язку та взаємозалежності.

Мета та завдання статті

Метою даної роботи є дослідження взаємозв'язків інноваційної діяльності та сталого розвитку, визначення особливостей інноваційної діяльності в Україні. Для цього поставлені такі завдання як виявлення впливу інновацій на економічну, соціальну та екологічну складові сталого розвитку та аналіз показників Індексу глобальних інновацій, питомої ваги підприємств, що впроваджують інновації та обсягів реалізованої інноваційної промислової продукції.

Виклад основного матеріалу дослідження

Проблема сталого розвитку стала надзвичайно актуальною наприкінці ХХ – початку ХХІ століття. Вперше ідею сталого розвитку було проголошено в 1992 році в Ріо-де Жанейро на Всесвітній конференції ООН з навколишнього середовища і розвитку. Сталий розвиток розглядали як «розвиток, що задовольняє потреби теперішнього часу, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби» [11].

З часом концепція сталого розвитку вдосконалювалася і на сьогоднішній день сталий розвиток розглядають як процес, що відбувається на основі єдності та однакового ступеню значимості економічної, соціальної та екологічної складових [12]. Для побудови сталого суспільства на Генеральній асамблеї ООН 25 вересня 2015 року було визначено нові орієнтири розвитку, а саме 17

стратегічних цілей: подолання бідності, подолання голоду, міцне здоров'я, якісна освіта, гендерна рівність, чиста вода та належні санітарні умови, відновлювана енергія, гідна праця та економічне зростання, інновації та інфраструктура, скорочення нерівності, сталий розвиток міст та спільнот, відповідальне споживання, боротьба зі зміною клімату, збереження екосистем суші, мир та справедливість, партнерство заради стійкого розвитку [13]. Досягнення зазначених цілей не можливо без розвитку інноваційної діяльності.

Поняття «інноваційна діяльність» широко розглядається на законодавчому рівні. Згідно Господарського кодексу України, статті 325 «інноваційною діяльністю у сфері господарювання є діяльність учасників господарських відносин, що здійснюється на основі реалізації інвестицій з метою виконання довгострокових науково-технічних програм з тривалими строками окупності витрат і впровадження нових науково-технічних досягнень у виробництво та інші сфери суспільного життя» [14].

Закон України «Про інноваційну діяльність» інноваційну діяльність трактує як діяльність, «...що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг» [15].

Більш широко інноваційна діяльність охарактеризована в законі України «Про інвестиційну діяльність». Вона представлена сукупністю заходів, спрямованих на створення, впровадження, поширення та реалізацію інновацій з метою отримання комерційного та/або соціального ефекту, які здійснюються шляхом реалізації інвестицій, вкладених в об'єкти інноваційної діяльності [16].

Паралельно з поняттям «інноваційна діяльність» широко використовуються поняття «інноваційний процес». Інноваційний процес розглядають як комплекс дій, необхідних для підготовки та практичного використання нових технічних, організаційних, економічних, соціальних та інших рішень [17]. Згідно іншого підходу, інноваційний процес представлено як систему узгоджених і послідовних дій уповноважених суб'єктів, спрямованих на поетапну реалізацію процесу створення та реалізації інновацій, яка базується на перетворенні наукового знання на продукт з метою отримання економічного ефекту від реалізації такого продукту [18]. Традиційно інноваційний процес досліджується у вигляді певної часової послідовності наступних етапів: пошукові дослідження (ідея), дослідження та розробка підготовки виробництва, виробництво та продаж наукомісткої продукції або послуги. Ця послідовність лягає в основу ряду методологічних оцінок ефективності фінансування проектів на етапі

їх підготовки, а також для відстеження фінансових потоків на етапі реалізації. Суть інноваційного процесу полягає в тому, що його слід розглядати як ланцюжок подій, під час яких інновація дозріває від ідеї до конкретного продукту, технології чи послуги та поширюється в економічній практиці або задовольняє потреби людини.

Поняття «інноваційна діяльність» та «інноваційний процес» щільно взаємопов'язані. Інноваційна діяльність реалізується в ході впровадження інноваційного процесу тобто створення інновацій. Інновація – це складна діяльність, кінцевим результатом якої є практичне впровадження наукових досліджень, нових технологій задля отримання економічного, соціального, екологічного, науково-технічного чи іншого типу ефектів.

Інновації та інноваційна діяльність впливають на економічну, соціальну та екологічну складові сталого розвитку. Впровадження інновацій на підприємствах сприятиме зниженню собівартості продукції, підвищенню продуктивності праці, прибутків і рентабельності підприємств, покращенню якості продукції. На макrorівні активізація інноваційної діяльності призведе до створення нових галузей економіки, зростання ВВП та конкурентоспроможності країни, поповненню бюджету, зростанню частки інноваційної продукції взагалі і в експорті країни зокрема.

Створення нових товарів та послуг призведе до кращого задоволення потреб суспільства. Інновації в медицині, в очисних спорудах дозволять збільшити тривалість життя. Розвиток інноваційної діяльності буде сприяти підвищенню якості й рівня життя та рівня освіти населення.

Інноваційні процеси впроваджені у виробничий процес сприятимуть збереженню природних ресурсів і зменшенню викидів в навколишнє середовище. Взаємозв'язок інноваційної діяльності та економічної, соціальної та екологічної складових сталого розвитку представлено на рис. 1.

Між інноваційною діяльністю та складовими сталого розвитку існують двосторонні зв'язки. З одного боку, економічна, соціальна та екологічні складові вдосконалюються внаслідок активізації інноваційної діяльності. З іншого боку, їх вдосконалення призведе до накопичення коштів, знань, вмінь для поширення інноваційних процесів в країні.

Світовий досвід свідчить, що соціальний та економічний розвиток передових країн знаходиться на етапі реалізації переваг сталого розвитку, має ефективну систему освіти з розвинутою інноваційною структурою та нормативно-правовим забезпеченням інноваційної діяльності. Так, аналіз показників Глобального

індексу інновацій демонструє, що лідерами за цим індексом є найбільш розвинені країни. Згідно даних, представлених Корнельським університетом, школою бізнесу INSEAD і Всесвітньою організацією інтелектуальної власності, у 2020 році найбільш інноваційною країною вже сьомий раз визнано Швейцарію. До п'ятірки лідерів також увійшли Швеція, США, Велика Британія та Нідерланди.

Україна зайняла 45 місце, піднявшись на два шаблі рейтингу у порівнянні з 2019 роком, але так і не досягла результатів 2018 року, коли знаходилась на 43 місці. Динаміка основних складових Глобального індексу інновацій за останні чотири роки виглядає наступним чином, див. рис. 2.

Найкращі результати Україна демонструє за підіндексом «Знання і результати наукових досліджень», згідно якого посідає 25 місце, піднявшись на 3 пункти у порівнянні з 2019 роком. Це стало можливим завдяки 1 місцю за показником співвідношення корисних моделей за походженням до ВВП за паритетом купівельної спроможності, 9 місцю за експортом ІКТ послуг у відсотках від загального обсягу торгівлі, 19 місцю за витратами на комп'ютерне програмне забезпечення у відсотках ВВП та 20 місцю за співвідношенням патентів за походженням до ВВП за паритетом купівельної спроможності.

Тридцять дев'яте місце Україна посіла за підіндексом «Людський капітал і дослідження», піднявшись на 12 пунктів у порівнянні з 2019 роком. Цьому сприяло 3 місце за показником співвідношення учнів та вчителів у середній освіті; 12 місце за державним фінансуванням учнів, середніх шкіл у відсотковому співвідношенні до ВВП; 14 місце за відсотком зачислених у вищі навчальні заклади.

Сорок четверте місце вітчизняна економіка посіла за підіндексом «Креативність», що на два пункти гірше, ніж у 2019 році. Найкращі показники вона отримала за співвідношенням оригінальних товарних знаків до ВВП за паритетом купівельної спроможності (5 місце); за співвідношенням торговельних зразків за походженням до ВВП за паритетом купівельної спроможності (8 місце); за часткою створень мобільних приладів у ВВП за ПКС (15 місце).

Водночас за підіндексом «Інституції» Україна посіла 93 місце, що краще ніж 96 місце у 2019 році, однак потребує вдосконалення. В першу чергу, потрібно підвищити підіндекс політичне середовище, за яким вітчизняна економіка займає 105 місце та бізнес-середовище за яким ми на 104 місці.

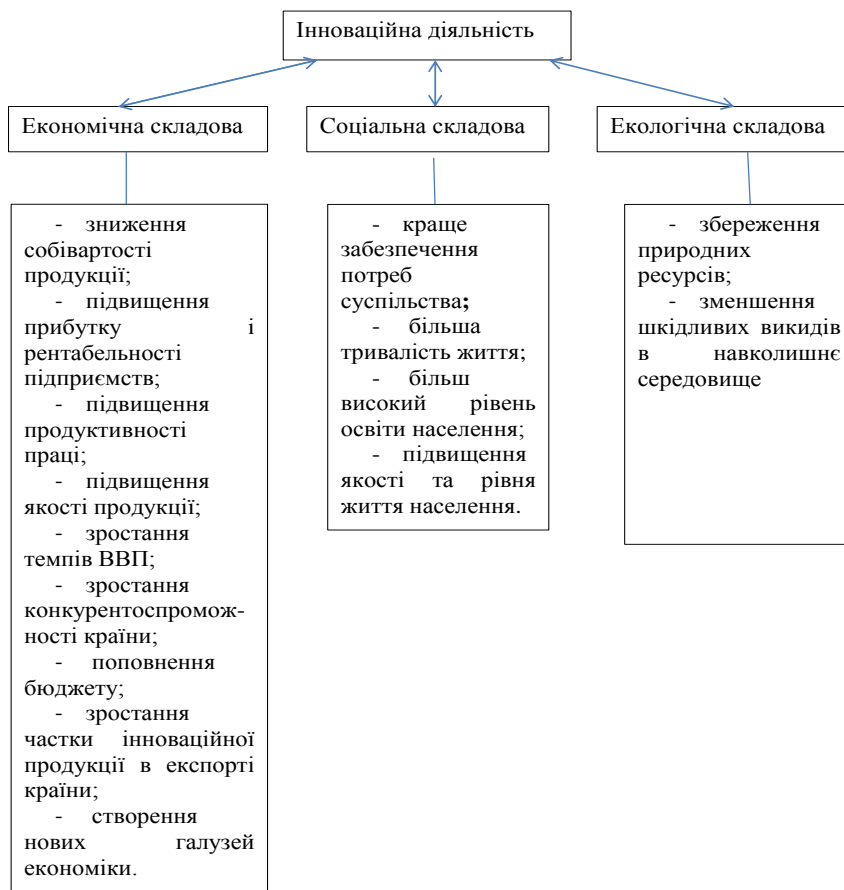

Рис. 1. Взаємозв'язок інноваційної діяльності та складових сталого розвитку економіки

Джерело: побудовано авторами.

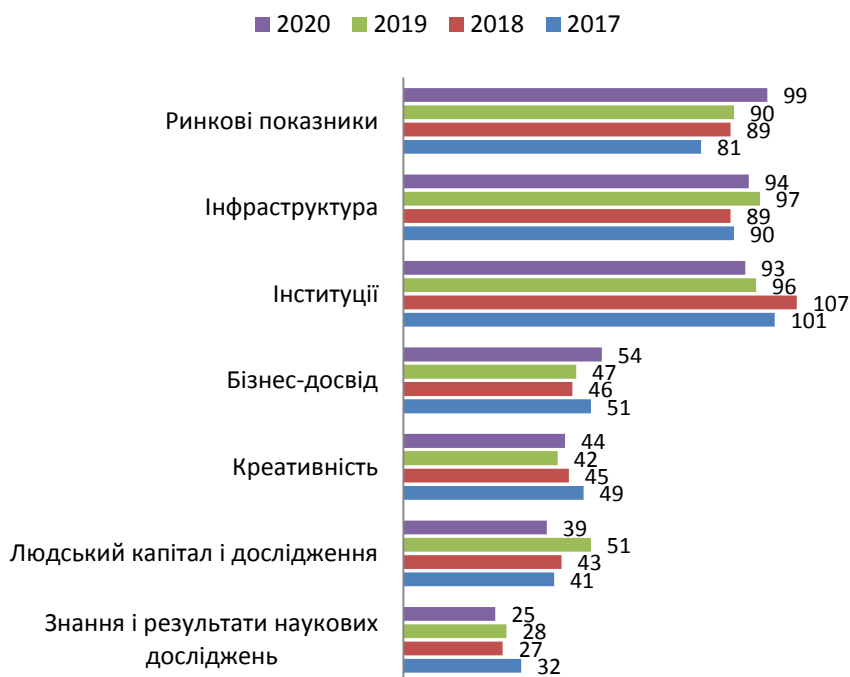

Рис. 2. Динаміка підіндексів Індексу глобальних інновацій в Україні у 2017-2020 рр.

Джерело: побудовано авторами згідно [19].

За підіндексом «Інфраструктура» Україна знаходиться на 94 місці, поліпшивши позиції на 3 пункти у порівнянні з 2019 роком. Невисокий результат з інфраструктури пов'язаний з недоліками «екологічної сталості», за яким вітчизняна економіка посіла 99 місце та «загальної інфраструктури» (95 місце).

За «Ринковими показниками» вітчизняна економіка посіла 99 місце, зайнявши 121 місце за

під індексом «Інвестиції», 86 місце за кредитами та 45- за рівнем торгівлі та конкуренції.

Невисокі показники інноваційної діяльності України пов'язані й зі зменшення частки промислових підприємств, що впроваджують інновації у загальній кількості підприємств див. рис. 3.

Частка кількості промислових підприємств, що впроваджували інновації в загальній кількості промислових підприємств, %

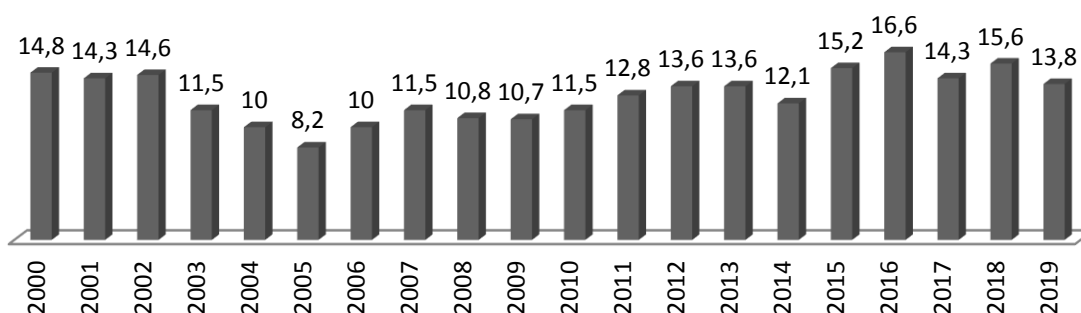

Рис. 3. Частка кількості промислових підприємств, що впроваджували інновації в загальній кількості промислових підприємств, %

Джерело: побудовано авторами згідно [20].

Найбільша кількість промислових підприємств, що впроваджують інновації зафіксована у 2016 році, вони налічували 16,6 % від загальної кількості промислових підприємств. У 2019 році кількість інноваційних підприємств зменшилася до 13,8 % (див. рис. 3).

Кількість інноваційних підприємств у 2019 році у порівнянні з 2010 роком зросла на 2,3 %, натомість обсяг реалізованої інноваційної промисловості зменшився на 2,5 % (див. рис. 4).

Відсоток реалізованої інноваційної промислової продукції до загального обсягу реалізованої промислової продукції

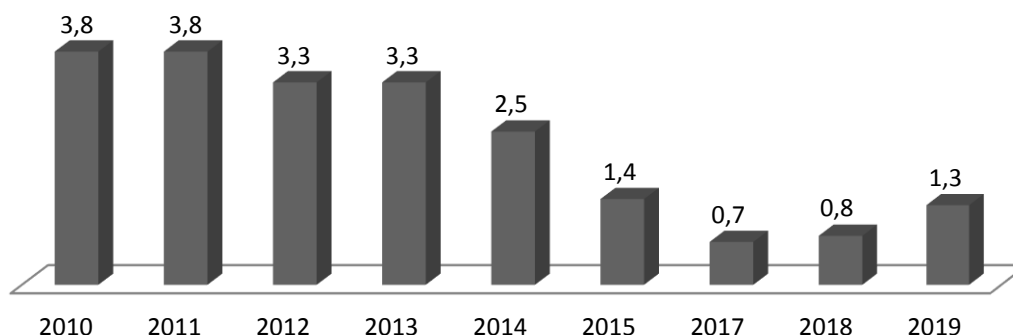

Рис. 4. Обсяг реалізованої інноваційної промислової продукції

Джерело: побудовано авторами згідно [21, с. 72].

Це може свідчити про те, що в умовах обмежених фінансових ресурсів підприємства

замість того, щоб виробляти інноваційну продукцію впроваджують ресурсозберігаючі, технологічні

процеси, які здатні оптимізувати їх витрати. Можна зробити висновок, що інновації впливають на українську економіку в незначній мірі, інноваційної діяльності підприємств перешкоджає макроекономічна ситуація.

Висновки та перспективи подальших розвідок

Майже тридцять років проблема сталого розвитку досліджується у суспільстві. Перед нашою державою стоїть завдання переходу до сталого розвитку за допомогою інновацій, оскільки посилення інноваційної діяльності має дати певні результати, а саме дозволить вдосконалити економічну, соціальну та екологічну складові розвитку. В свою чергу, досягнення цілей сталого розвитку сприятиме активізації інноваційної діяльності.

Аналіз динаміки Глобального індексу інновацій в Україні показав, що вітчизняна економіка знаходиться на 45 місці зі 131 країни. Україна займає 25 місце за знаннями і результатами наукових досліджень, 39 місце – за людським капіталом та дослідженнями, 44 місце – за креативністю, однак 93 місце – за інституціями, 94- за інфраструктурою, 99 – за ринковими показниками. Отримані результати показують, що

країна має потужний інноваційний потенціал, який не реалізовується. Низькі показники кількості частки інноваційних підприємства та інноваційної продукції свідчать про те, що держава втрачає інноваційний потенціал.

В зв'язку з цим, перспективи розвитку інновацій в країні полягають у поєднанні зусиль держави та підприємств у здійсненні структурних, технічних, технологічних та якісних змін у промисловості та сфері обслуговування, а також у використанні потенціалу міжнародного співробітництва та процесів глобалізації. Україні слід використовувати досвід розвинутих країн, який передбачає державну підтримку інновацій та створення умов для активізації інноваційної діяльності підприємств. Тому формування інноваційної економіки повинно передбачати створення таких інституційних умов, за яких інновації були б головним джерелом максимізації індивідуального доходу власника. Отримані результати можуть використовуватися при розробці стратегії сталого розвитку України та для проведення відповідної політики її впровадження у життя. Подальші дослідження будуть присвячені дослідженню ролі держави у регулюванні та активізації інноваційної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бурик З. М. Прогнозування показників сталого розвитку України. *Демократичне врядування*. Львів, 2017. Вип. 20. URL: http://www.lvivacademy.com/vidavnitstvo_1/visnyk2_0/index.html. (дата звернення: 10.04.2021).
2. Дяченко В. С. Особливості механізму забезпечення сталого розвитку регіонів. *Економічний вісник Донбасу*. № 1(55). 2019. С. 90–93.
3. Жуков С. А., Маліношевська К. І. Стратегія сталого розвитку України: аналіз національного, регіонального та підприємницького рівнів забезпечення. *Управління економікою: теорія та практика*: зб. наук. пр. К: ІЕП НАНУ. 2018. С. 2–20.
4. Захарченко О. В. Наукові основи сталого розвитку. *Наукові праці національного університету харчових технологій*. 2015. № 4. С. 68–75.
5. Аналіз сталого розвитку – глобальний і регіональний контексти: наук. кер. проекту М. З. Згуровський. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2019. – Ч. 1. Глобальний аналіз якості і безпеки життя (2019). 216 с.
6. Макаренко С. М. Теоретико-методологічні та прикладні засади формування інноваційної стратегії розвитку промислового підприємства. Херсон: Вишемирський В.С., 2020. 234 с.
7. Петренко Л. А. Інноваційний розвиток підприємства: генезис теорії та сучасна практика управління: монографія. Київ: НУОУ, 2020. 328 с.
8. Сердюкова, О. Є. Інноваційний розвиток територій в Україні: механізми забезпечення: монографія. Харків: Оберіг, 2020. 276 с.
9. Інвестиційно-інноваційний розвиток підприємницької діяльності в Україні: монографія / за ред. В. Г. Федоренка. Київ: ДКС ЦЕНТР, 2019. 429 с.
10. Юринець З.В. Формування інноваційних стратегій: теорія, методологія, практика: монографія. Львів: СПОЛОМ, 2016. 412 с.
11. Програма дій «Порядок денний на XXI століття»: Ухвалена конференцією ООН з навколишнього середовища і розвитку в Ріо-де-Жанейро (Саміт «Планета Земля», 1992 р.): Пер. з англ. 2-ге вид. К.: Інтелсфера, 2000. 360 с.
12. Ульянова Л.П., Чайка Ю.М. Про деякі підходи до аналізу забезпечення умов сталого розвитку української економіки. *Таврійський науковий вісник*. Серія: Економіка. 2020. Вип. 4. С.7-15.
13. Глобальні цілі сталого розвитку 2015-2030. URL: <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/sustainable-development-goals.html>.
14. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. 436-IV. Дата оновлення 03.02.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>.
15. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002 № 40-IV. Дата оновлення 05.12.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>.
16. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII. Дата оновлення 13.02.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text>.

www.econa.org.ua

17. Краус Н.М. Інноваційний процес як основа формування механізму інноваційної інфраструктури: інституціональний аспект. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія «Економічні науки»*. 2013. № 4. С. 15–20
18. Олійник Ю.А. Теоретичні засади визначення сутності інноваційних процесів в Україні. *Бізнес Інформ*. 2014. № 12. С. 182–187
19. The Global Innovation Index. URL: <https://www.globalinnovationindex.org/gii>
20. Офіційний сайт Держкомстату. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
21. Наукова та інноваційна діяльність України: статистичний збірник / Відповід. за випуск М. С. Кузнєцова. Київ: Державна служба статистики України, 2020. 100 с.

REFERENCES

1. Buryk, Z. M. (2017). Prohnozuvannya pokaznykiv staloho rozvytku Ukrainy [Forecasting Ukraine's Sustainable Development Indicators] *Democratic Governance*, 20. Retrieved from: http://www.lvivacademy.com/vidavnitstvo_1/visnyk2_0/index.html [in Ukrainian].
2. Diachenko, V. S. (2019). Osoblyvosti mekhanizmu zabezpechennia staloho rozvytku rehioniv [Personalities of the mechanism of ensuring sustainable development of regions]. *Economic Bulletin of Donbass*, 1 (55), 90-93 [in Ukrainian].
3. Zhukov, S. A., & Malinoshevska, K. I. (2018). Stratehiia staloho rozvytku Ukrainy: analiz natsionalnogo, rehionalnogo ta pidpriemnytskoho rivniv zabezpechennia [Sustainable Development Strategy of Ukraine: Analysis of National, Regional and Entrepreneurial Levels of Support]. *Economic management: theory and practice*, 12-20 [in Ukrainian].
4. Zakharchenko, O. V. (2015). Naukovi osnovy staloho rozvytku [Scientific bases of sustainable development] *Scientific works of the national university of food technologies*, 4, 68-75 [in Ukrainian].
5. Zhurovskiy, M. Z. (2019). *Analiz staloho rozvytku – hlobalnyi i rehionalnyi konteksty*. Ch. 1. Hlobalnyi analiz yakosti i bezpeky zhyttia [Analysis of sustainable development – global and regional contexts Part 1. Global analysis of quality and safety of life]. Kyiv: KPI Igory Sicorskogo [in Ukrainian].
6. Makarenko, S. M. (2020). *Teoretyko-metodolohichni ta prykladni zasady formuvannia innovatsiinoi stratehii rozvytku promyslovoho pidpriemstva* [Theoretical and methodological and applied principles of formation of innovative strategy of industrial enterprise development]. Kherson: Vyshemirsky V. S. [in Ukrainian].
7. Petrenko, L. A. (2020). *Innovatsiinyi rozvytok pidpriemstva: henezys teorii ta suchasna praktyka upravlinnia* [Innovative enterprise development: genesis of theory and modern management practice] monograph. Kyiv: NUOU. [in Ukrainian].
8. Serdiukova, O. Ye. (2020). *Innovatsiinyi rozvytok terytorii v Ukraini: mekhanizmy zabezpechennia* [Innovative development of territories in Ukraine: support mechanisms: monograph]. Kharkiv: Oberig [in Ukrainian].
9. Fedorenko, V. G. (2019). *Investytsiino-innovatsiinyi rozvytok pidpriemnytskoi diialnosti v Ukraini*. [Investment and innovative development of entrepreneurial activity in Ukraine]. Kyiv: DKS CENTER [in Ukrainian].
10. Yurynets, Z. V. (2016) *Formuvannia innovatsiinykh stratehii: teoriia, metodolohiia, praktyka* [Formation of innovation strategies: theory, methodology, practice] monograph. Lviv: SPOLOM. 412 p. [in Ukrainian]
11. Prohrama dii «Poriadok denniy na XXI stolittia»: Ukhvalena konferentsiieiu OON z navkolyshnoho seredovyscha i rozvytku v Rio-de-Zhaneiro (Samit «Planeta Zemlia», 1992 r.) (2000) [Prohrama dii «Poriadok denniy na XXI stolittia»: Ukhvalena konferentsiieiu UN z navkolyshnoho seredovyscha i rozvytku v Rio-de-Zhaneiro (Summit «Planeta Zemlia», 1992)] Per. from English 2nd type. Kyiv: Intelsfera [in Ukrainian].
12. Ulianova, L. P., & Chaika, Yu. M. (2020). Pro deiaki pidkhody do analizu zabezpechennia umov staloho rozvytku ukrainskoi ekonomiky. [On some approaches to the analysis of ensuring the conditions for sustainable development of the Ukrainian economy]. *Taurian Scientific Bulletin. Series: Economics*, 4, 7-15 [in Ukrainian].
13. Hlobalni tsili staloho rozvytku 2015-2030. [Global Sustainable Development Goals 2015-2030]. Retrieved from: <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/sustainable-development-goals.html> [in Ukrainian].
14. *Hospodarskyi kodeks of Ukraine vid 16.01 2003 436-IV* [Commercial Code of 16.01 2003 436-IV]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text> [in Ukrainian].
15. Pro innovatsiynu diialnist: Zakon Ukrainy vid 04.07.2002 # 40-IV. [On innovation: Law of Ukraine of 04.07.2002 # 40-IV] Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text> [in Ukrainian].
16. Pro investytsiynu diialnist: Zakon Ukrainy vid 18.09.1991 # 1560-XII [On investment activity: Law of Ukraine of September 18, 1991 № 1560-XII] Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text> [in Ukrainian].
17. Kraus, N. M. (2013). Innovatsiinyi protses yak osnova formuvannia mekhanizmu innovatsiinoi infrastruktury: instytutsionalnyi aspekt [Innovation process as a basis for the formation of the mechanism of innovation infrastructure: the institutional aspect]. *Scientific Bulletin of Poltava University of Economics and Trade. Economic Sciences Series*. no 4. pp. 15–20 [in Ukrainian].
18. Oliinyk, Yu. A. (2014). Teoretychni zasady vyznachennia sutnosti innovatsiinykh protsesiv v Ukraini [Theoretical principles of determining the essence of innovation processes in Ukraine]. *Business Inform*, 12, 182–187.
19. The Global Innovation Index. Retrieved from: <https://www.globalinnovationindex.org/gii> [in Ukrainian].
20. Ofitsiinyi sait Derzhkomstatu [Official site of Derzhkomstat] Retrieved from: <http://www.ukrstat.gov.ua> [in Ukrainian].

www.econa.org.ua

21. Naukova ta innovatsiina diialnist Ukrainy: statystychnyi zbirnyk (2020). [Scientific and innovative activity of Ukraine: statistical collection]. Answer. for the issue of MS Kuznetsova. Kyiv: State Statistics Service of Ukraine [in Ukrainian].